

Interaction of Alluvial and Karstic Aquifers in North of Allah Akbar Highlands Dargaz Using Vertical Electrical Sounding (VES) Method

ا ويوسعه بايدار

H. Mohammadzadeh^{1*•}, M. GholamkarAliabadi², J. Hashemi³

1- Professor, Groundwater and Geothermal Research Center (GRC), Water and Environment Research Institute, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran. 1, 2, 3- Professor, M.Sc. in Hydrogeology, and M.Sc. Student, Department of Geology, Faculty of Science, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran.

*(Corresponding Author Email: mohammadzadeh@um.ac.ir) Received: 01-10-2024 Revised: 30-11-2024 Accepted: 06-12-2024 Available Online: 03-03-2025

Abstract

Investigating aquifers and determining the alluvial and karst aquifers interaction, especially in the border areas of the country, is very important. With geoelectrical methods (Vertical Electrical Sounding -VES), it is possible to determine the subsurface geological layering, aquifer layers, the depth to bedrock and the apparent resistivity (ρa) of the geological layers. In this paper, by performing 40 VES in the northern plain of Dargaz Allah Akbar Heights (DAH), calculating the pa of the layers and interpreting the geoelectrical sections, the aquifers up to the depth of 350 meters and the relationship between alluvial and Tirgan karstic aquifer (TKA) have been investigated. The results show the presence of alluvial aquifers up to 20 meters depth in the south, east and west of Chapeshlo, north and northwest of Daghdar and west of Dargaz industrial town, as well as the presence of deep karstic aquifers in the southeast of Chapeshlo, northeast of Sugandi, north of Gandab, and west of Daghdar. The changes in ρa and the depth to bedrock show that there is not much relationship between the alluvial and TKA. Considering the absence of highly discharged springs around DAH and the low thickness of the alluvial aquifer, it can be concluded that most groundwater of the TKA, except in limited places at the foot of the DAH (Cheholmir and Cherlaq areas) has little effect on feeding of alluvial aquifer of Dargaz southern plain, and due to the barrier function of the deeper fine-grained layers, the groundwater flow paths are towards the depths or Dorbadam and Shamkhal valleys.

Keywords: Vertical Electrical Sounding (VES), Alluvial Aquifer, Karst Aquifer, Allah Akbar Heights, Dargaz.

سال یازدهم، شماره ۴، ۱۴۰۳، صفحات ۱۵ تا ۲۶ نشریه آب و توسعه پایدار

نوع مقاله: مطالعه موردى

برهمکنش آبخوانهای آبرفتی و کارستی شمال ارتفاعات الله اکبر درگز با روش سوندینگ مقاومت ویژه الکتریکی قائم (VES)

حسينمحمدزاده'`،محمدغلامكارعلىآبادى'،جعفرهاشمى"

 ۱. استاد، گروه پژوهشی تحقیقات آبهای زیرزمینی و ژئوترمال (متاب)، پژوهشکده آب و محیطزیست، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران. ۱ و ۲ و ۳- به ترتیب استاد، دانش آموخته کارشناسی ارشد هیدروژنولوژی و دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران.

(E-Mail: mohammadzadeh@um.ac.ir (رايانامه نويسنده مسئول)*

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۷/۱۰ تاریخ بازنگری: ۱۴۰۳/۰۹/۱۰ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۹/۱۶ تاریخ انتشار: ۱۴۰۳/۱۲/۱۳

چکیدہ

بررسي آبخوانها و تعيين برهمكنش آبخوانهاي آبرفتي و كارستي، بخصوص در مناطق مرزی کشور، بسیار ضروری و مهم میباشد. ىا روشھاى ژئوالكتريكى (سوندينگ مقاومت ويژه الكتريكى قائم - VES)، مىتوان لايەبندى زمين شناسى زيرسطحى، لايەھاى آبدار، عمق سنگ کف آبخوانها و مقاومت ویژه ظاهری (ρa) لایههای زمینشناسی را تعیین نمود. در این مقاله، با برداشت ۴۰ سونداژ مقاومت ویژه الکتریکی با روش شلومبرژره در دشت شمال ارتفاعات الله اكبر درگز، و محاسبه ρa لايهها و تفسير مقاطع ژئوالکتریک و لایههای آبدار تا عمق حدود ۳۵۰ متری، برهمکنش آبخوانهای آبرفتی و کارستی بررسی شده است. نتایج وجود آبخوان آبرفتی تا عمق ۲۰ متری را در جنوب، شرق و غرب شهر چایشلو و شمال و شمالغربی روستای داغدار و غرب شهرک صنعتی درگز، و همچنین وجود مکانهای مستعد آبخوان کارستی عمقی در جنوب شرقی شهر چایشلو و شمال شرقی روستای سوگندی و شمال روستای گنداب و در غرب روستای داغدار نشان میدهد. بررسی تغییرات pa لابهها و عمق سنگ کف، نشان می دهد برهمکنش چندانی بین آبخوان آبرفتی با آبخوان کارستی تیرگان وجود ندارد. با توجه به عدم ظهور چشمههای پرآب در پیرامون ارتفاعات اللهاکبر و کم ضخامت بودن آبخوان آبرفتی، میتوان نتیجه گرفت بیشتر آب زیرزمینی آبخوان کارستی تیرگان، جز در نقاط محدودی در یای ارتفاعات الله اکبر (محدوده چرلاق، چهلمیر) تاثیر چندانی در تغذيه آبخوان آبرفتي دشت جنوبي درگز نداشته و به دليل عملكرد سدی لایههای دانهریز عمقی، مسیرهای جریان آب زیرزمینی به سمت اعماق و یا درههای دربادام و شمخال میباشد. واژه های کلیدی: سوندینگ مقاومت ویژه الکتریکی قائم (VES)، آبخوان آبرفتي، آبخوان كارستي، ارتفاعات الله اكبر، درگز.

HomePage: https://jwsd.um.ac.ir

How to cite this article: Mohammadzadeh, H., Gholamkar, M., & Hashemi, J. (2025). Interaction of Alluvial and Karstic Aquifers in North of Allah Akbar Highlands Dargaz Using Vertical Electrical Sounding (VES) Method. Journal of Water and Sustainable Development, 11(4), 15-24. doi: <u>http://dx.doi.org/10.22067/jwsd.v11i4.2410-1366</u>

مقدمه

مهمترین مسائل در شناخت آبخوانها، فهم دقیق جریان آبهای زیرزمینی در درون سازندها و تعیین عمق سنگ کف آبخوان، تعیین خصوصیات لایههای زمین شناسی، تعیین لایههای آبدار آبرفتی، تعیین آبخوانهای کارستی و بررسی برهمکنش بین آبخوانها مىباشد. براى يى بردن به خصوصيات هيدروديناميكى آبخوان و بررسی برهمکنش آبخوانهای آبرفتی و کارستی نیاز به بررسی زمین شناسی تحت الارضی با مطالعات آزمایش یمیاژ و ژئوفیزیکی میباشد (Kirsch، ۲۰۰۶؛ Williams و ۲۰۲۳، ۲۰۲۳؛ عزیزی و محمدزاده، ۱۳۹۲). از روی اطلاعات ژئوفیزیکی و حفاریهای ژئوتکنیکی و یمیاژ میتوان تا حدودی به لایهبندی درون زمین، خصوصیات هیدرودینامیکی و نفوذیذیری آبخوان و جریان آبهای زیرزمینی در درون سازندها پی برد. از اینرو، روشهای ژئوالکتریک برای اکتشاف آبهای زیرزمینی در جهان و ایران (سوگندی، ۱۳۹۵؛ Barnie و همکاران، ۲۰۱۴؛ Jerbi و همکاران، ۲۰۲۲؛ Seaton و Vereecken ، ۲۰۲۲ ، Burbey و همکاران، ۲۰۰۶ ؛ Ishola Idowu :۲۰۲۴، Olufemi و Ojo، ۲۰۲۴) استفاده شده است. در منطقه مورد مطالعه نیز شرکت آب منطقهای خراسان رضوی (۱۳۷۴)و شرکت مهندسین مشاور ست کوپ (۱۳۵۰) به نقل از گزارش شرکت آب منطقه ای خراسان رضوی (۱۳۸۹)، مطالعات

ژئوالکتریکی پراکندهای انجام داده است.

در این مقاله، با برداشتهای ژئوالکتریکی (سوندینگ مقاومت ویژه الکتریکی قائم (VES)^۱) و محاسبه مقاومت ویژه ظاهری (ρa) لایهها و تفسیر برداشت سونداژ ژئوالکتریکی در ۴۰ نقطه از دشت مرزی درگز و دامنه ارتفاعات الله اکبر، ستونهای زمینشناسی^۲، تمیرخهای ژئوالکتریکی^۲ و مقاطع زمینشناسی تهیه شده و از روی آنها تغییرات ضخامت لایههای زمینشناسی تحتالارضی، عمق و تراز سنگ کف آبخوان دشت درگز، وجود آبهای زیرزمینی آبرفتی و کارستی، و همچنین عمق گسترش آبخوان کارستی در زیر دشت درگز و برهمکنش آبهای زیرزمینی آبخوان کارستی با آبخوان

دادهها و روش تحقیق

موقعیت جغرافیایی و زمین شناسی منطقه مورد مطالعه و موقعیت نقاط سونداژهای ژئوالکتریک

دشت درگز حوضهای مرزی است و در شمال استان خراسان رضوی و در فاصله ۲۲۰ کیلومتری شمالغربی شهر مشهد در محدوده جغرافیایی ۵۸ درجه و ۳۸ دقیقه تا ۵۹ درجه و ۱۱ دقیقه طول شرقی و ۳۷ درجه و ۱۱ دقیقه تا ۳۷ درجه و ۴۳ دقیقه عرض شمالی واقع شده است (شکل ۱).

شکل ۱- موقعیت نقاط سونداژهای ژئوالکتریک و راستاهای خطوط برداشت و نیمرخهای انطباق ستونهای زمینشناسی (راستاهای AA'- به موازات ارتفاعات الله اکبر، BB'- در دشت از شمالغرب به جنوبشرق و CC'- در دشت از جنوب به شمال) در آبخوان جنوبی درگز بر روی نقشه یکصد هزار درگز

وسعت محدوده مطالعاتی ۳۱۲۹ کیلومتر مربع میباشد که ۲۲۲۱ آن را ارتفاعات و مابقی محدوده را دشت (با ارتفاع ۴۵۰ متر از سطح دریا) می یوشاند. بر اساس نقشه ۱:۲۵۰۰۰۰ سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور (۱۹۸۲) محدوده درگز بخشی از حوضه رسوبی هزار مسجد-کیه داغ میباشد و از لحاظ مورفولوژی خصوصیات کوهستانی دارد. دشت درگز بصورت یک حوضه بسته است که از جنوب توسط ارتفاعات آهکی و از شمال و شرق توسط تیه ماهورهای نئوژن محصور شده است. گسلهای متعددی با روندهای شمالغربی-جنوب شرقی، شمالی-جنوبی و شمال شرقی-جنوب غربی در منطقه دیده می شوند (ولایتی، ۱۳۶۲). در محدوده مورد مطالعه، چینهشناسی و سنگشناسی متنوعی شامل سازندهای آهکی (تیرگان (Kt)، کلات (Kk)، چهل کمان (Pcch) و خانگیران (Ekh))، سازندهای مارنی و شیلی (سرچشمه (Ksr)، سنگانه (Ksn)، و آب تلخ (Kab))، سازندهای ماسه سنگی (آتامیر (Kat) و نیزار (Kny))، لایههای قرمز میوسن-پلیوسن (Ncg,Nrg) و واحد کنگلومرایی (PIQ) آبرفتی (Qtl) دیده می شود که با توجه به ترکیب کانی شناسی و تراکم سنگشناسی هر یک دارای دامنه مقادیر مقاومت ویژه ظاهری متفاوتي هستند.

با توجه به نقشه تراز آب زیرزمینی بهدست آمده از دادههای پیزومترهای دشت جنوبی در مهر ماه ۱۴۰۲ (شکل ۲)، در آبخوان دشت جنوبی درگز، بیشترین ارتفاع تراز آب زیرزمینی در پیزومتر محدوده روستای کاهو با حدود ۷۲۵ متر در بخش غربی دشت و کمترین ارتفاع تراز آب زیرزمینی در پیزومتر محدوده روستای قزلق با حدود ۵۸۷ متر در بخش شرقی دشت میباشد. بطور کلی جهت جریان آبهای زیرزمینی از بخشهای غربی و جنوبی دشت به سمت شمال شرق و شرق میباشد (شکل ۲).

شکل ۲- نقشه تراز سطح آب و جهت جریان آبهای زیرزمینی در آبخوان دشت جنوبی درگز (مهرماه ۱۴۰۲)

روش سوندینگ مقاومت ویژه الکتریکی قائم (VES) و دستگاه بکار گرفته شده

در مطالعات اکتشاف منابع آب زیرزمینی و بررسی برهمکنش آبخوانهای آبرفتی و کارستی معمولاً از روش سوندینگ مقاومت ویژه ظاهری از (ژئوالکتریک) استفاده می شود. اساس روش سوندینگ مقاومت ويژه الكتريكي قائم، تعيين مقاومت ويژه الكتريكي ظاهري لايههاى مختلف زيرسطحى زمين، يعنى مقاومت لايهها در مقابل عبور جریان الکتریکی، میباشد. در این روش با تزریق جریان با فرکانس کم در خاک و اندازهگیری یتانسیل، میتوان مقاومت ویژه واقعی سازههای پیموده شده را حداکثر تا عمق ۵۰۰ متر، که البته در ۲۵۰ متر سطحی دقت بالاتری را نشان میدهد، اندازهگیری نمود. بدیهی است که مقاومت ویژه به سنگشناسی، محتوای آب و هوا، اندازه ذرات تشکیل دهنده خاک، جنس ذرات تشکیل دهنده خاک، تخلخل، غلظت یونهای منافذ، نمکهای محلول در آب و ... بستگی دارد. در این مقاله روش شلومبرژره، یکی از کاربردیترین روشهای ژئوالکتریک در اکتشاف آبهای زیرزمینی، استفاده شده است که اصول آن بر مبنای القای جریان الکتریکی به درون زمین و ايجاد اختلاف يتانسيل الكتريكي مىباشد. جريان الكتريكي مستقيم یا متناوب با فرکانس پایین (ایجادشده توسط باتری یا دستگاه مولد) از طريق دو الكترود فولادى (C1, C2) به داخل زمين فرستاده می شود (شکل ۳). ولتاژ و پتانسیل حاصل از این جریان در داخل زمین بوسیله دو الکترود برنجی (P1, P2)، که با فاصله مشخص a قرار دارند (P1P2=MN=a)، اندازه گیری می شود. برای برداشت اعماق زیاد، فواصل الکترودهای جریان C1 و C2 (C1C2=AB=L) در دو جهت مختلف نسبت به الکترودهای یتانسیل، P1 و P2 افزایش داده می شود.

شکل ۳- چگونگی اندازهگیری مقاومت ویژه الکتریکی زمین در روش ژئوالکتریک - آرایش شلومبرژه (Corvallis)

برای رسم نیمرخهای ژئوالکتریک و تفسیر دادههای برداشت شده در هریک از ایستگاهها و به دست آوردن مقادیر مقاومت ویژه ظاهری و ضخامت لایهها، از منحنی های استاندارد و نرم افزار Surfer IPI2WIN

استفاده شده است. با دادن اطلاعات سونداژهای ژئوالکتریک برداشت شده (VI، AB/2 و MN)، به نرمافزار IPI2WIN، نیمرخ لگاریتم pa نسبت به AB/2 رسم و توسط نرمافزار تعداد، عمق و ضخامت لایهها، و مقاومت ویژه ظاهری لایهها در هر نیمرخ مشخص گردید. در هر سونداژ (برای AB/2 و MN مشخص)، دستگاه مقادیر V/I و سپس ضریب K (فاکتور هندسی²)، که به نوع آرایش الکترودها بستگی دارد را با استفاده از رابطه (۱) برآورد نموده و مقاومت ویژه ظاهری (pa) نیز با استفاده از رابطه (۲) محاسبه می شود.

 $K = \pi a^{2}/b = [1 - (b^{2}/4a^{2})] \quad a \le 5b$ (1) $\rho a = K. \Delta V / I$ (7)

که در آن: pa مقاومت ویژه ظاهری؛ Δv اختلاف پتانسیل اندازهگیری شده بین دو الکترود پتانسیل؛ و I شدت جریان ترزیق شده به زمین توسط دو الکترود جریان میباشد.

بهمنظور سوندینگ مقاومت ویژه الکتریکی قائم، از دستگاه ژئوالکتریک (یتانسلیومتر) مدل Kgmeter 0.2 (شکل ۴) استفاده و در ۴۰ ایستگاه (شکل ۱) اقدام به سونداژ ژئوالکتریک با طول AB حدود ۱۰۰۰ متر گردید و مقاومت ویژه ظاهری زمین برای اعماق مختلف محاسبه شد. در هر سونداژ ابتدا سیمهای جریان AB و سیمهای پتانسیل MN روی زمین پهن و سپس الکترودهای فولادی جریان و الکترودهای برنجی یتانسیل در محلهای مشخص و با فواصل مشخص درون زمین کوبیده شدند (شکل ۴). بعد از برداشت مقاومت ویژههای مختلف مربوط به یک سونداژ ژئوالکتریک، اعداد در جدول مخصوص که بر روی کاغذهای لگاریتمی به نام "برگه های سونداژ" آمده است، وارد و منحنی مربوطه رسم شد. بهمنظور تهیه نیمرخ ژئوفیزیکی و مقطع زمین شناسی، سونداژهای الکتریکی که در یک خط برداشت شدهاند بررسی و با همتراز کردن لایههای حاصل از تفسیر این سونداژها، نیمرخ لایهبندی تا سنگ کف در نرمافزار AtuoCAD رسم شد. همچنین با استفاده از دادههای مقاومت ویژه ظاهری، نقشههای پهنهبندی عمق و تراز سنگ کف آبخوان آبرفتی دشت جنوبی درگز تهیه گردید.

و متعلقات (پیانسلیومتر) Kgmeter 0.2 و متعلقات آن (الکترودهای فولادی و برنجی و سیمهای جریان) برای برداشتهای سونداژهای ژئوالکتریک و اندازه گیری مقاومت ویژه در منطقه

نتايج و بحث

• بررسی عمق لایههای زمینشناسی زیرسطحی در محل سونداژها و تهیه نیمرخ ژئوفیزیکی و مقاطع زمینشناسی با بررسی و تفسیر مقادیر مقاومتهای ویژه ظاهری (pa) محاسبه شده برای برداشتهای با فواصل مختلف در محل سونداژهای ژئوالکتریک انجام گرفته در دشت جنوبی درگز (جدول ۱)، ابتدا با توجه به مقادیر مقاومت ویژه لایهها و نمادهای استاندارد لایههای زمینشناسی (VSGS^۷، ۲۰۰۶) و بصورت مدلسازی یک بعدی، ستونهای زمینشناسی در هر یک از محل سونداژهای ژئوالکتریکی تهیه شده و سپس با مدلسازی دوبعدی، تغییرات جانبی سازندها با تهیه نیمرخها یا مقاطع زمینشناسی در راستاهای مختلف برداشت تا عمق حدود ۲۰۰۰ متر، مطالعه و تفسیر شده است.

جدول ۱- مقاومت ویژه ظاهری (pa) محاسبه شده برای برداشتهای با فواصل مختلف در محل هر یک از سونداژها (مقاومت ویژه ظاهری برای کل سونداژها به صورت فایل اکسل تکمیلی مقاله ارائه شده است)

AB/2	MN/2	ρα (Ωm)					
(m)	(m)	S2	S8	S9	S29	S32	S37
٣	۰/۵	۳۴۳	۷۳۱	٧۶	181	۷۹۳	34.
۵	۰/۵	717	409	516	۱۲۸	FFF	۲۱.
v	۰/۵	١٨٢	209	40.	173	34V	١٧٧
V	۲	107	۱۹۸	37V	٩٢	787	141
١.	۰/۵	۱۷۲	198	۳۳۲	17.	۳۰۲	۱۷۰
١.	٢	144	١٣٨	2.9	٨٨	441	139
۱۵	٢	179	\ \ V	1.8	٩٠	۱۸۸	171
۲.	٢	٩٣	111	٧.	٩٠	١٧٠	٩٠
۲.	۶	۷۹	۱	٨۶	٨٨	181	V۵
۳۰	٢	٧۴	1.8	۲۸	٩١	۱۱۸	٧.
۳.	۶	۵۹	94	44	۹١	١٠٩	۵۵
۵۰	۶	۶٩	۱	۲۷	۸۱	۶.	۶۳
٧.	۶	٨٠	١٠٩	۲.	۷۳	۳.	V۵
٧٠	۲۰	۸٧	٩٧	۱۷	۶٩	٣۴	٨٠
۱	۶	۸۵	۷۹	۱۸	49	74	٨٠
۱	۲۰	٩٣	٧٢	۱۵	49	74	۸V
10-	۲.	1.4	49	۱۳	۲۸	۲۸	۱
10-	۵۰	1.4	49	۱۵	۳۷	۲۸	۱
7	۲.	۱۰۵	29	17	79	۲۵	1
7	۵۰	۱۰۵	۲۹	۱۳	۳۵	74	۱
۳	۵۰	۸١	74	۱۳	۳١	٣٣	٧۶
۴	۵۰	۶۷	۲۰	۱۵	٣٩	۴.	۶.
۵۰۰	۵۰	V۴	۱۸	18	۵۲	54	٧٠

ستونهای زمینشناسی حاصل از تفسیر مقادیر مقاومت ویژه ظاهری بهدست آمده از تفسیر برداشتهای سونداژ ژئوالکتریکی در برخی از ایستگاهها در شکل (۵) نشان داده شده است. با تفسیر ستونهای زمینشناسی حاصل میتوان به لایهبندی زیرسطحی و وجود آبخوان پی برد. بهعنوان مثال لاگ زمینشناسی ۶۲۹ در نیمرخ نها² نشان میدهد، لایه اول دارای مقاومت ویژه ۴۵۸ اهم متر را میتوان به رسوبات دانه درشت نسبت داد که ضخامت آن حدود ۳ متر میباشد. لایه دوم دارای مقاومت ویژه ۱۴۲ اهم متر را میتوان به رسوبات دانه متوسط نسبت داد که ضخامت آن حدود ۴ متر میران دانه متوسط نسبت داد که ضخامت آن حدود ۴ متر میباشد. لایه سوم دارای مقاومت ویژه ۵ اهم متر را میتوان به

رسوبات دانه ریز نسبت داد که ضخامت آن حدود ۳ متر میباشد. لایه چهارم دارای مقاومت ویژه ۶۷ اهم متر را میتوان به رسوبات دانه متوسط نسبت داد که ضخامت آن حدود ۱۰ متر میباشد. لایه پنجم با مقاومت ویژه ۷ اهم متر را میتوان به رسوبات دانه ریز و ضخامت آن ۱۳۶ متر میباشد. لایه آخر با مقاومت ویژه ۰۰۶ اهم متر است و طبق مقاطع زمین شناسی موجود در نقشه زمین شناسی منطقه، مربوط به سنگ کف آهکی تیرگان میباشد. تفسیر ستونهای زمین شناسی حاصل از برداشتهای سونداژ ژئوالکتریکی در سایر ایستگاهها (۵۲، ۵۶ یک، 252 و 89) تغییراتی نشان میدهد که در شکل (۵) قابل مشاهده است.

شکل ۵- ستونهای زمین شناسی مربوط به سونداژهای ژئوالکتریک 22، 529، 88، 537، 99 و 322 (اعداد بر حسب اهم متر میباشند)

برخی از نیمرخها و مقاطع زمینشناسی تهیه شده در دشت جنوبی درگز، بخصوص در دامنه ارتفاعات الله اکبر، با استفاده از روش سوندینگ مقاومت ویژه الکتریکی قائم پیوسته (CVES)[^], یعنی درنظرگرفتن دادههای تعدادی سونداژ الکتریکی در طول خط برداشت و مدلسازی دوبعدی دادهها (Muiuane و Pederson، برداشت و مدلسازی دوبعدی دادهها (Phiuane) و Pederson، شده است. براساس توصیف تغییرات مقاومت ویژه ظاهری در شده است. براساس توصیف تغییرات مقاومت ویژه ظاهری در شده است. براساس توصیف تغییرات مقاومت ویژه ظاهری در شده است. براساس توصیف تغییرات مقاومت ویژه ظاهری در شده است. براساس توصیف تغییرات مودی و جانبی سازندها) مدر طول خطوط برداشت راستاهای مختلف (°aa، °bb، °ii، و °II)، در تایج خصوصیات و مشخصات لایههای زمین شناسی زیرسطحی دشت درگز در جدول (۲) ارائه شده است. با تفسیر نیمرخها و

مقاطع زمینشناسی تهیه شده میتوان تغییرات عمقی و جانبی لایهبندیهای زیرسطحی و گسترش لایهها و آبخوان موجود را مشاهده نمود. بهعنوان مثال در نیمرخ 'aa (شکل ۶) در فاصله بین سونداژهای ۱ تا ۴، که در نزدیکی چشمه آبگرم قلجق در پای ارتفاعات اللهاکبر زده شده است، بازه مقاومت ویژه ۴ تا ۱۸۲۷۸ امم متر بوده و در اعماق پایینتر، مقاومت ویژه تغییر میکند (جدول ۲). بطور کلی، لایههای سطحی حاوی آبرفتهای درشت دانه (مانند گراول و ماسه درشت) و به عمق تناوب رسوبات دانه (مانند گراول و ماسه درشت) و به عمق تناوب رسوبات دانه دانهریز و دانه متوسط دیده میشود. از سمت جنوب (ارتفاعات الله اکبر) به سمت شمال (دشت)، ضخامت لایههای آبرفتی زیاد شده و سنگ کف آهکی (آهکهای سازند تیرگان) در اعماق دیده میشود. به سمت ارتفاعات جنوب میزان مقاومت ویژه ظاهری افزایش مییابد که این امر گویای وجود لایه آهکی و تراکم بسیار زیاد آن است. با توجه به مقادیر مقاومت ویژه ظاهری (حداقل ۱۸۴ و ۱۹۱ اهم متر) احتمال وجود پتانسیل آبی در لایه آهکی تیرگان زیرین در راستای ۱۱ (بالای روستای چاپشلو) و راستای 'bd (بالای روستای حسنآباد) وجود دارد.

شکل ۶- نیمرخها و مقاطع زمین شناسی تهیه شده براساس تغییرات مقاومت ویژه ظاهری (اعداد بر حسب اهم متر می با شند) در طول خطوط برداشت راستاهای مختلف ('aa'، dd'، aa') در دشت جنوبی درگز

جدول ۲ - خصوصیات و مشخصات لایهبندی تحتالارضی دشت درگز با توجه به تغییرات مقاومت ویژه واقعی در طول خطوط برداشت در راستاهای مختلف ('aa، 'dd، و 'll)

		•					
	مقاومت	ضخامت					
مشخصات لايههاى تحتالارضى	ویژہ ظاھری	تقريبى	لايەھا				
	(Ωm)	(m)					
راستای ٔaa (در نزدیکی چشمه آبگرم قلجق در پای ارتفاعات اللهاکبر)							
آبرفتهای درشت دانه (گراول و	۳۲۸ تا	۲	اول				
ماسه درشت)	1.14	,					
رسوبات دانه متوسط	۱۱۲ تا ۲۹۷	۲ تا ۱۶	دوم				
رسوبات دانه ریز	۵ تا ۴۱	۸ تا ۱۷	سوم				
رسوبات دانه متوسط	۱۶۶ تا ۶۲۳	۱۲ تا ۵۰	چهارم				
رسوبات دانه ریز	۴ تا ۱۷	۱۰ تا ۱۵۰	پنجم				
لایه آهکی با تراکم زیاد (سازند	۵۱۹ تا	سنگکف					
تیرگان)	18488	آهكى	ششم				
راستای 'dd (بالای روستای حسن آباد)							
رسوبات دانه درشت	۲۵۸ تا ۷۳۰	۴	اول				
رسوبات دانه متوسط	۱۳۰ تا ۲۱۵	۵ تا ۱۲	دوم				
رسوبات دانه ریز	۲۱ تا ۲۱	۴ تا ۲۶	سوم				
وجود رسوبات دانه درشت بصورت	444 1: 44C		چهارم				
میان لایه	1000117	1•// 6 17					
رسوبات دانه ریز	۳ تا ۲۵	۲۴۳ تا ۳۱۹	پنجم				
آهک تیرگان، احتمال وجود پتانسیل	CCY 1: 11F	سنگکف					
آبی در محل سونداژ ۹	771 0 1/1	آهكى	سسم				
راستای 'ii (در نزدیکی چهلمیر)							
درشت بودن قطر و دانهبندی	۱۰۲۱ تا	ž o O	dal				
رسوبات	1787	۵۵ ک	09				
رسوبات دانه متوسط	۱۰۰ تا ۱۵۳	۲ تا ۱۲	دوم				
رسوبات دانه ریز	۴تا۵	۶ تا ۱۷	سوم				
رسوبات دانه متوسط	۲۳۵ تا ۲۳۲	۱۱ تا ۵۶	چهارم				
رسوبات دانه ریز	۱۳ تا ۱۵	۱۷ تا ۱۷	پنجم				
آمک ت گان	۱۵۷۶ تا	سنگکف					
الفلك ليرفن	2208	آهكى	مسم				
راستای 'll (بالای روستای اولیا چاپشلو)							
درشت بودن قطر و دانهبندی رسوبات	۲۳۵ تا ۳۴۵	۵ تا ۷	اول				
رسوبات دانه متوسط	۸۶ تا ۹۲	۱۰ تا ۱۹	دوم				
رسوبات دانه ریز	۱۴ تا ۲۷	۵ تا ۲۳	سوم				
رسوبات دانه ریز و وجود لنز	17.17.17	100 1: 55	مادم				
رودخانه مدفون	,,,,	,	چھارم				
رسوبات دانه ریز، سنگ کف رسی	10139	176 13 1.0	100				
سازند سرچشمه	,	,,, C,.W	پىجىم				
آهک تیرگان و احتمال وجود	۱۹۱ تا ۲۱۷	سنگکف	ششم				
پتانسیل آبی		آهكى	سسم				

سال یازدهم، شماره ۴، ۱۴۰۳

 انطباق ستونهای زمینشناسی و تغییرات کلی لایههای زمینشناسی تحت الارضی از ارتفاعات الله اکبر به سمت دشت هم ترازی و انطباق ستونهای زمینشناسی و توالی لایههای زمینشناسی در سه راستای 'AA (به موازات ارتفاعات الله اکبر)، 'BB (در دشت از شمال غرب به جنوب شرق) و 'CC (در دشت از جنوب به شمال) در شکل (۷) نشان داده شده است. در هر سه راستا عمیق ترین لایه، سنگ آهک تیرگان است و آبرفت با دانه بندی

مختلف بر روی آنها قرار گرفتهاند. اما به موازات ارتفاعات الله اکبر (در راستای 'AA – شکل ۱) به دلیل نزدیکی به ارتفاعات، آهک تیرگان در عمق کمتری دیده می شود. در حالیکه از شمال غرب به جنوب شرق (در راستای 'BB) و از جنوب به شمال (در راستای 'CC) دشت درگز، با توجه به فاصله دار شدن نقاط سونداژ از ارتفاعات، سنگ آهک تیرگان در اعماق پایین تر و ضخیم تر شدن آبرفت ها (با ضخامتی حدود ۴۰۰ متر) دیده می شود.

شکل ۷- انطباق ستونهای زمینشناسی و توالی لایههای زمینشناسی در راستاهای AA' (Profeile 1 - به موازات ارتفاعات اللهاکبر)، BB' (Profeile 2 - از شمالغرب به جنوبشرق) و CC' (Profeile 3 - از جنوب به شمال)

• تهیه نقشه پهنهبندی عمق و تراز سنگکف آبخوان آبرفتی و بررسی میزان گسترش آبخوان کارستی در دشت درگز

از روی نقشه یهنهبندی همعمق سنگ کف آبخوان، میتوان عمیقترین و کمعمقترین مناطق آبخوان را شناسایی نمود. با توجه نتايج مقاومت ويژه ظاهرى لايههاى زمين شناسى زيرسطحى، می توان گفت سنگ کف در مناطق جنوبی دشت، نزدیک ارتفاعات اللهاكبر هزار مسجد، آهكي ميباشد كه تا بخشهايي از مركز دشت نیز دیده می شوند؛ اما سنگکف در مرکز دشت رسی است. از اینرو، دو نقشه پهنهبندی همعمق سنگکف رسی و سنگکف آهکی (شکل ۸) برای آبخوان دشت جنوبی درگز تهیه شده است. دامنه تغییرات مقاومت ویژه ظاهری برای سنگکف رسی از ۳ اهم متر تا ۲۰ اهم متر متغیر است و دامنه تغییرات مقاومت ویژه ظاهری برای سنگ کف آهکی از ۷۰ اهم متر تا ۳۵۰۰ اهم متر متغیر است. با توجه به نقشه پهنهبندی همعمق سنگ کفرسی (شکل ۸)، عمیقترین مناطق دشت، قسمتهای مرکزی و جنوب شرقی دشت (با عمق ۱۸۵ متر تا ۲۲۵ متر) و بدیهی است که به طرف ارتفاعات، عمق کاهش یافته و در حاشیه دشت در مرز بین دشت و کوه، ضخامت آبرفتها صفر میباشد. اما سنگ کف آهکی آبخوان به سمت مرکز دشت افزایش یافته و تا ۴۰۰ متر نیز میرسد، اما مجدد به سمت مرکز دشت در جهت جنوب شرق سنگ کف بالا می آید و در محدوده اروستای حسن آباد به ۱۰۰ متر نیز می رسد.

تعیین لایههای آبدار (آبخوان آبرفتی) زیرسطحی دشت جنوبی درگز و تداخل آنها با آبخوان کارستی اللهاکبر

براساس نتایج تفسیر برداشت سونداژهای ژئوالکتریکی در ۴۰ نقطه از دشت جنوبی درگز، مقاومت ویژه ظاهری لایههای رسوبی زیرسطحی آبخوان دشت جنوبی درگز بسته به دانهبندی آن بین ۳ تا ۱۰۰۰ اهم متر متغیر است. لایه آبرفتی دانه درشت و دانه متوسط فوقانی (حداکثر ۲۰ متر) میتواند آبخوان آبرفتی مناسبی باشد، اما لایههای رسوبی تحتانی به علت دانهریز بودن، آبدهی بسیار کمتری دارند. هر چند لایه با رسوبات دانه متوسط در اعماق پایینتر دیده می شود، اما به دلیل تغذیه کم، آبخوان مناسبی نیست. در دشت جنوبی درگز، حداکثر ضخامت آبرفتها دانهریز، متوسط و درشت، و لایههای مارنی در بالای سنگکف سازند آهکی تیرگان حدود ۳۰۰ متر (در پایین دشت نزدیک روستای حسن آباد) میباشد. سنگ کف آبخوان را میتوان لایه مارن و کنگلومرای نئوژن (با مقاومت ویژه ظاهری ۳ تا ۲۵ اهم متر) و یا آهکهای سازند تیرگان، که بسته به میزان آب و تراکم دارای مقاومت ویژه ظاهری بین ۱۸۰ تا ۱۸۰۰۰ اهم متر میباشد، در نظر گرفت. ضخامت لایه آبرفتی به طرف ارتفاعات اللهاكبر (به طرف جنوب) بهدليل بالاآمدن سنگ كف به كمترين حد ممکن میرسد. ضخامت سازند آهکی تیرگان در قسمتهای

جنوبی حوضه افزایش یافته و با افزایش عمق از میزان درز و شکاف و تخلخل ثانویه آن کاسته می شود و در عمق به آهک متراکم بدون درز و شکاف تبدیل می شود.

شکل ۸- نقشههای پهنهبندی عمق سنگکف رسی (بالا) و سنگکف آهکی (پایین) آبخوان دشت درگز

بررسی مطالعات پیشین ژئوالکتریک در دشت درگز (شرکت مهندسین مشاور ست کوپ (۱۳۵۰) به نقل از گزارش شرکت آب منطقه ای خراسان رضوی (۱۳۸۹))، نشان می دهد آبرفتهای دشت شمالی درگز، که به دلیل بالاآمدگی سنگ کف نئوژن از دشت جنوبی جدا شده است، با دانه بندی شن، ماسه رسی و رس، دارای مقاومت ویژه ظاهری بین ۶۰ تا ۵۰۰ اهم متر و ضخامت لایه مطالعات ژئوالکتریک آبرفتی حاوی آب شیرین، بین ۱۰۰ تا ۱۵۰ متر متغیر می دهد. رسوبات این ناحیه در اثر فعالیتهای دراز مدت رودخانه درونگر بر روی سنگ کف میوسن که دارای فرورفتگی می باشد، تشکیل شده است. این رسوبات دانه درشت بوده و از نظر ذخیره آب زیرزمینی قابل توجه می باشند. براساس نتایج به دست آمده، دامنه تغییرات مقاومت ویژه ظاهری تقریبی سازندهای مختلف زمین شناسی منطقه به صورت جدول (۳) است.

مقاومت ویژه ظاهری (Ωm)	سازندها
٧٠-١٠٠٠	تیرگان (Kt)
170	سرچشمه (Ksr)
10-70	سنگانه (Ksn)
۵۰-۵۰۰۰	آتامیر (Kat)
۲۰-۵۰۰	آبدراز (Kad)
10-30	آب تلخ (Kab)
۵۰-۵۰۰	نیزار (Kny)
۵-۱۰۰	(Kk) کلات
1 • • - 1 • • • •	پسته ليق (Pcp)
49.	چھل کمان (Pcch)
۵۰-۱۰۰	خانگیران (Ekh)
۵۰-۵۰۰	لايەھاىقرمزميوسن-پليوسن(Ncg,Nrg)
۵۰-۱۰۰۰	واحد کنگلومرا-رس سنگ (PIQ)
۳۰-۲۰۰	واحد آبرفتهای قدیمی (Qt1)
۵۵.	واحد آبرفتهای جوان (Qt2)
1	واحد مخروطهافكنه (Qf)
1 • • - 1 • • • •	واحد پرکننده مسیل (Qal)

جدول ۳ - مقاومت ویژه ظاهری سازندهای زمین شناسی منطقه

نتيجەگىرى

با توجه به نتایج تفسیر سونداژهای ژئوالکتریک انجام شده در دشت جنوبی درگز و بررسی عمقی لایههای زمینشناسی در محل سونداژها و در راستای نیمرخهای ژئوفیزیکی و مقاطع زمین شناسی تهیه شده، می توان علائمی از وجود لایه های آبدار و مکانهای مستعد آبخوان آبرفتی تا عمق ۲۰ متر در جنوب، شرق و غرب شهر چاپشلو و شمال و شمالغربی روستای داغدار و غرب شهرک صنعتی درگز، در محل سونداژهای ۷، ۸، ۱۷، ۱۸، ۱۹، ۳۱، ۳۳ و ۳۶ مشاهده نمود. همچنین میتوان وجود آبخوان کارستی عمقی را در محل برخی از نیمرخها ('ll'، 'bb'، dd'، ll) تعیین نمود. با توجه به مقادیر مقاومت ویژه ظاهری سنگکف آهکی، محل سونداژهای ۵، ۹، ۳۰، ۳۱، ۳۲ و ۳۷ میتوانند مکانهای مستعد آبخوان کارستی باشند، که عمق آبخوان کارستی در محل این سونداژها به ترتیب حدود ۱۸۷، ۲۷۲، ۲۵۸، ۲۸۰، ۲۰۶ و ۱۵۰ متر میباشد. میزان گسترش آبخوان کارستی بیشتر در محل جنوب شرقی شهر چایشلو و شمال شرقی روستای سوگندی و شمال روستای گنداب است و علائمی هم در قسمت غربی دشت در حدود ۳/۵ کیلومتری غرب روستای داغدار مشاهده شده است. بررسی تغییرات مقاومت ویژه ظاهری (pa) لایهها و

عمق سنگ کف و تفکیک لایه های زیرزمینی دشت درگز، نشان می دهد برهمکنش چندانی بین آبخوان آبرفتی جنوبی درگز با آبخوان کارستی سازند تیرگان ارتفاعات الله اکبر وحود ندارد. به عبارت دیگر، با توجه به عدم ظهور چشمه های پرآب در دامنه شمالی ارتفاعات الله اکبر و کم ضخامت بودن لایه دانه درشت آبرفتی دشت، میتوان نتیجه گرفت به طور کلی جهت جریان آب های زیرزمینی در آبخوان آبرفتی از بخش های غربی و جنوبی آبخوان کارستی سازند آهکی تیرگان، جز در برخی نقاط محدود در پای ارتفاعات الله اکبر (محدوده چرلاق، چهلمیر و ...) تأثیر چندانی در تغذیه آبرفت های درشت دانه لایه فوقانی دشت تحتانی، مسیرهای جریان آب زیرزمینی به سمت اعماق و یا دره دربادام و شمخال می باشد.

سپاسگزاری

از معاونت پژوهشی دانشگاه فردوسی مشهد و همچنین از دفتر مطالعات شرکت آب منطقه ای خراسان رضوی و مدیریت امور منابع آب شهرستان درگز بابت همکاری برای اجرایی شدن برداشتهای صحرایی و در اختیار قرار دادن گزارشات و دادههای مورد نیاز تشکر می شود.

پىنوشتھا

- 1-Vertical Electrical Sounding
- 2-Geological Logs
- **3-Geoelectrical Profiles**
- 4-Apparent Resistivity (pa)
- 5-Schlumberger
- 6-Geometric Factor (K)
- 7-U.S. Geological Survey
- 8-Continuous Vertical Electrical Sounding

منابع

سوگندی، رسول. (۱۳۹۵). شناسایی مشخصات لایههای زمینشناسی با استفاده از دادههای ژئوالکتریک و مقایسه نتایج با دادههای حفاری - مطالعه موردی دشت مشهد، پایاننامه، کارشناسی ارشد، دانشگاه صنعتی شاهرود، شاهرود. شرکت آب منطقهای خراسان رضوی. (۱۳۷۴). گزارش ژئوفیزیک دشت درگز منطقه نوخندان، مشهد، ایران.

- Muiuane, E.A., & Pederson, L.B. (1999). Automatic 1D interpretation of DC resistivity sounding data. Journal of Applied Geophysics, 42(1), 35-45. <u>https://doi.org/10.1016/S0926-9851(99)00015-4</u>
- Kirsch, R. (2006). Groundwater Geophysics: A Tool for Hydrogeology. Springer, Verlag Berlin Heidelberg, Germany. <u>https://link.springer.com/book/10.1007/3-540-</u> 29387-6
- Seaton, W.J., & Burbey, T.J. (2002). Evaluation of two-dimensional resistivity methods in a fractured crystalline-rock terrane. Journal of Applied Geophysics, 51(1), 21-41. <u>https://doi.org/10.1016/S0926-9851(02)00212-4</u>
- U.S. Geological Survey. (2006). FGDC Digital Cartographic Standard for Geologic Map Symbolization, Technical Report FGDC-STD-013-2006, Federal Geographic Data Committee, USGS.
- Vereecken, H., Binley, A., Cassiani, G., Revil, A., & Titov, K. (2006). Applied Hydrogeophysics. NATO Science Series, (volume 71). Springer, Dordrecht, Netherlands. https://doi.org/10.1007/978-1-4020-4912-5_1
- Williams, J.H., & Paillet, F.L. (2023). Geophysical Logging for Hydrogeology. The Grounwater Project, Guelph, Ontario, Canada. <u>https://doi.org/10.21083/</u> UQGA6966

- شرکت آب منطقهای خراسان رضوی. (۱۳۸۹). گزارش نهایی بهنگام سازی مطالعات منابع آب حوزه آبریز قره قوم، جلد دوم: بررسی ها و مشخصات عمومی. شرکت مهندسین مشاور طوس آب. مشهد. ایران.
- عزیزی، فرزانه، و محمدزاده، حسین. (۱۳۹۲) تخمین پارامترهای هیدروژئولوژیکی با روشهای ژئوالکتریک و برآورد حجم تقریبی و حجم آب قابل استحصال از آبخوان دشت امامزاده جعفر گچساران. جغرافیا و توسعه ناحیهای، ۲۱، ۱۹۹-۱۹۵. https://doi.org/10.22067/geography.v11i21.36344
- ولایتی، سعدالله. (۱۳۶۲). گزارش مقدماتی منابع آب دشت درگز (حوضه آبریز رودخانه درونگر). امور مطالعات منابع آب، شرکت سهامی آب منطقهای خراسان، وزارت نیرو.
- Barnie, S., Geophrey, K., Anornu, G.K., & Kortatsi, B.K. (2014). Determination of Shallow Groundwater Aquifer Geometry using Geo-Electrical Techniques in the Atankwidi Sub-Basin of the White Volta Basin,Ghana. Journal of Environment and Earth Science, 4(14), 20-31. <u>https://www.iiste.org/Journals/index.php/JEES/article/view/14499</u>
- Corvallis, O.R. (2000). D.C. Resistivity methods, Northwest GeophysicalAssociates, Inc.
- Ishola, S.A., & Olufemi, S.T. (2024). Groundwater Exploration using Geoelectric Technique in Oru-Ijebu, South-West Nigeria. Nigerian Journal of Theoretical and Environmental Physics, 2(1), 49-66. <u>https://doi.org/10.62292/njptep.v2i1.2024.20</u>
- Idowu, I. O., & Ojo, A. O. (2024). Exploring groundwater resources in southwestern Nigeria: An integrated geophysical approach. HydroResearch, 7, 213-224. https://doi.org/10.1016/j.hydres.2024.04.002
- Jerbi, H., Sebai, A., Hamlaoui, I., Hamdi, M., & Hmida, N. (2022). Assessment of aquifer geometry and groundwater storage using three-dimensional hydrostratigraphic modeling and geophysical survey: The case study of Nefza massive dunes (Northern Tunisia). Research Square. <u>https://doi.org/10.21203/</u> <u>rs.3.rs-1416479/v1</u>
- Molano, C.E., Salamanca, M., & Van Overmeeren, R.A. (1990). Numberical Modelling of Standard and Comtinuous Vertical Electrical Soundings. Geophysical Prospecting, 38(7), 705-718. <u>https://doi. org/10.1111/j.1365-2478.1990.tb01870.x</u>